

Podroušený

Krok není zcela jist a matný pohled stíží
řád jízdni zkouší číst z vývěsky na refýži

Dvě luny nad hlavou snad noční pozdrav slunku
chodník se houpe tmou co kolébání člunku

Byl jsem už nevím kde tančil a líbal ženy
teď v noci podivné sám tápu podroušený

Asi jsem neměl pít tu druhou láhev vína
kam nohy chtěly jít si hlava nevzpomíná

Má paměť temný hvozd záblesky pravdy loví
jazyk je řeči prost půl slova nevysloví

Svět zpomalil svůj běh v mé duši ztichly stesky
vnímám jen vlastní dech a je mi vlastně hezky